

Miejska Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Koszalinie

ul. Morska 43, tel.: 343 01 99

Red. Aleksandra Danielewicz, Małgorzata Suckiel-Bugajak

POCZYTAJCIĘ MAMO, TATO! 186 (czerwiec 2017)

Praktyczne uwagi pomocne we wspieraniu rozwoju swego dziecka

Pomoc dziecku powtarzającemu pierwszą klasę (1)

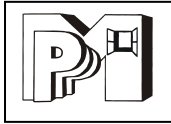
Wielu rodzicom dzieci, które poszły do pierwszej klasy, edukacja ich dzieci dostarcza powodów do obaw. Martwią się oni, że dzieci sobie nie poradzą, że będą słabo się uczyły, a przede wszystkim boją się, że dziecko może nie zdać do następnej klasy. Wielu rodziców sądzi, że brak promocji do następnej klasy to coś najgorszego, co może spotkać ich dziecko. Uważają, że jest to dla całej rodziny katastrofa. Mówią o tym często głośno przy dziecku, ono wielokrotnie słyszy, że to byłoby coś najgorszego w świecie. Zdarza się, się, że w szkole jest to także wykorzystywane i traktowane jako próba zmobilizowania dziecka do pracy.

Rzeczywistość jest taka, że od czasu do czasu jakieś dziecko, które rozpoczęło naukę w klasie pierwszej nie osiąga przygotowania do kontynuacji edukacji w klasie drugiej. Przyczyny tego są różne - od słabych możliwości intelektualnych, przez brak dojrzałości szkolnej w chwili podjęcia edukacji w klasie pierwszej, nieprawidłowości w sferach funkcji percepcyjno-motorycznych po trudności emocjonalno-społeczne czy brak wsparcia dziecka w trudzie uczenia się poprzez rodziców. Nigdy nie jest to wina dziecka!

To, jak dziecko przeżyje brak promocji, jak sobie z tym poradzi, zależy tylko i wyłącznie od tego, jak zachowają się jego rodzice !!!

Takie dziecko potrzebuje:

- **Rodzica taktownego i rozsądnego**, który nie mówi przy dziecku, że jest to coś najgorszego na świecie, a tym bardziej, że jego dziecko na pewno się załamie, bo będzie to działać jak samospelniające się proroctwo.
- **Rodzica wspierającego**, który będzie umiał tak rozmawiać ze swoim dziecku o powtarzaniu tej samej klasy, że dziecko wyjdzie z tej rozmowy przekonane, że mama i tata się nie gniewają za powtarzanie klasy, że nie są nim rozczarowani, że to nic złego, zdarza się, a może bardzo pomóc.
- **Rodzica wytrwałego**, szukającego pozytywnych cech, zachowań i innych umiejętności dziecka i mówiącego o nich, aby kształtować w swoim dziecku dobrą samoocenę.
- **Rodzica mądrego**, który potrafi spojrzeć dalej niż tylko na najbliższy koniec roku, który potrafi pomyśleć o tym, że jego dziecko będzie się uczyło aż do osiemnastego roku życia i coraz trudniej mu będzie brnąć z narastającymi zaległościami edukacyjnymi.

Miejska Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Koszalinie

ul. Morska 43, tel.: 343 01 99

Red. Aleksandra Danielewicz, Małgorzata Suckiel-Bugajak

POCZYTAJCIE MAMO, TATO! 186 (czerwiec 2017)

Praktyczne uwagi pomocne we wspieraniu rozwoju swego dziecka

Pomoc dziecku powtarzającemu pierwszą klasę (2)

- **Rodzica rozumnego**, który wysłucha argumentów nauczyciela prowadzącego jego dziecko i innych specjalistów je badających, a nie trwa zaciekle w swoim uporze.
- **Rodzica powściągliwego**, który zrozumie, że jego poczucie wstydu i złość nie mogą kierować jego postępowaniem w sprawach dotyczących przyszłości jego dziecka.
- **Rodzica czulego**, który wczuje się w sytuację dziecka, które nie rozumiejąc wielu treści z lekcji dźwiga na swoich ramionach zbyt wielki ciężar. Możliwość powtórzenia tego etapu edukacyjnego, z którym dane dziecko ma trudności mogłaby mu pomóc utrwalić materiał, lepiej wyćwiczyć umiejętności szkolne, nadrobić zaległości, pewniej poczuć się w gronie rówieśników, z którymi się uczy.
- **Rodzica roztropnego**, który będzie wspierał dziecko poprzez wymaganie od niego, tego, co jest w zasięgu dziecka, a nie tego, co on chciałby, aby jego dziecko umiało.

Powtórzenie klasy pierwszej dla dziecka tak postępującego rodzica będzie mieć właściwą rangę. Będzie dla dziecka szansą, a nie karą. Pozwoli to dziecku coś zyskać w tej sytuacji, da okazję do pobudzenia jego rozwoju i zapewni mu lepsze przygotowanie do dalszego kształcenia się i całego życia.

Mgr Aleksandra Danielewicz – psycholog

Czy moje dziecko jest nadpobudliwe?

Wielu rodziców stawia sobie od czasu do czasu to pytanie. Zastanawiają się, czy trudności w koncentracji uwagi, które zauważają u swego dziecka, jego nasiloną ruchliwość i impulsywność to jeszcze zachowania mieszczące się w normie czy symptomy poważniejszych zaburzeń wymagających określonej formy pomocy dziecku i rodzinie. W rozstrzygnięciu tych wątpliwości może pomóc lektura książki: **Nadpobudliwość psychoruchowa u dzieci. Prawie wszystko co chcielibyście wiedzieć.** autorstwa: T. Wolańczyka, A. Kołakowskiego i M. Skotnickiej. Znajdą tam także Państwo odpowiedzi na pytania: do kogo się zwrócić z prośbą o pomoc i jak postępować na co dzień. Polecamy lekturę tej pozycji!

Mgr Aleksandra Danielewicz - psycholog